

**STATUTUL CURȚII DE JUSTIȚIE
A UNIUNII EUROPENE**

(VERSIUNE CONSOLIDATĂ)

Prezentul text conține versiunea consolidată a Protocolului (nr. 3) privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, anexat la tratate, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 741/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 august 2012 (JO L 228, 23 august 2012, p. 1), prin articolul 9 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Croația, precum și adaptările la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (JO L 112, 24 aprilie 2012, p. 21), prin Regulamentul (UE, Euratom) 2015/2422 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 (JO L 341, 24 decembrie 2015, p. 14), precum și prin Regulamentul (UE, Euratom) 2016/1192 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind transferul către Tribunal al competenței de a se pronunța în primă instanță asupra litigiilor dintre Uniunea Europeană și agenții acesteia (JO L 200, 26 iulie 2016, p. 137).

Acest text constituie un instrument de documentare care nu angajează răspunderea instituției.

PROTOCOLUL (nr. 3)
PRIVIND STATUTUL CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

DORIND să stabilească Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene prevăzut la articolul 281 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

AU CONVENIT cu privire la dispozițiile următoare, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

Articolul 1

Curtea de Justiție a Uniunii Europene se constituie și își exercită funcțiile în conformitate cu dispozițiile tratatelor, ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul CEEA) și ale prezentului statut.

TITLUL I

STATUTUL JUDECĂTORILOR ȘI AVOCAȚILOR GENERALI

Articolul 2

Înainte de a intra în funcție, fiecare judecător depune, în fața Curții de Justiție reunită în ședință publică, jurământul că își va exercita atribuțiile cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței sale și că nu va divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 3

Judecătorii beneficiază de imunitate de jurisdicție. În ceea ce privește actele îndeplinite de aceștia, inclusiv cuvintele rostite și scrise în calitatea lor oficială, judecătorii continuă să beneficieze de imunitate după încetarea funcției lor.

Curtea de Justiție, întrunită în ședință plenară, poate ridica imunitatea. În cazul în care decizia se referă la un membru al Tribunalului sau al unui tribunal specializat, Curtea decide după consultarea tribunalului în cauză.

În cazul în care, după ridicarea imunității, se declanșează o acțiune penală împotriva unui judecător, acesta poate fi judecat, în oricare stat membru, numai de instanța care are competența de a judeca magistrații celei mai înalte autorități judiciare naționale.

Articolele 11-14 și articolul 17 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică judecătorilor, avocaților generali, greșierului și raportorilor adjuncți ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, fără a aduce atingere dispozițiilor privind imunitatea de jurisdicție a judecătorilor menționate de paragrafele precedente.

Articolul 4

Judecătorii nu pot exercita nici o funcție politică sau administrativă.

Aceștia nu pot exercita nici o activitate profesională, fie că este sau nu remunerată, în afara cazului în care Consiliul, hotărând cu majoritate simplă, acordă o derogare cu titlu excepțional.

La instalarea în funcție, judecătorii își iau angajamentul solemn de a respecta, pe durata funcției lor și după încetarea acesteia, obligațiile care decurg din această funcție, în special îndatoririle de a da dovadă de onestitate și de discreție în acceptarea anumitor poziții sau avantaje, după încetarea funcției lor.

În caz de dubiu în această privință, Curtea de Justiție ia o decizie. În cazul în care decizia se referă la un membru al Tribunalului sau al unui tribunal specializat, Curtea decide după consultarea tribunalului în cauză.

Articolul 5

În afară de schimbarea ordinară și de deces, funcția de judecător încetează în mod individual prin demisie.

În caz de demisie a unui judecător, scrisoarea de demisie se adresează președintelui Curții de Justiție, pentru a fi transmisă președintelui Consiliului. Această ultimă notificare antrenează eliberarea postului.

Cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 6, judecătorul își continuă activitatea până la preluarea funcției de către succesorul său.

Articolul 6

Judecătorii pot fi înlăturați din funcție sau declarați decăzuți din dreptul la pensie sau din alte avantaje echivalente numai în cazul în care, în opinia unanimă a judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție, nu mai corespund condițiilor cerute sau nu mai îndeplinesc obligațiile aferente funcției lor. Judecătorul în cauză nu ia parte la aceste deliberări. În cazul în care persoana în cauză este membru al Tribunalului sau al unui tribunal specializat, Curtea decide după consultarea tribunalului în cauză.

Grefierul aduce decizia Curții la cunoștința președintelui Parlamentului European și al Comisiei și o notifică președintelui Consiliului.

În cazul deciziei de înlăturare din funcție a unui judecător, această ultimă notificare antrenează eliberarea postului.

Articolul 7

Judecătorii ale căror funcții încetează înainte de expirarea mandatului sunt înlocuiți pentru restul mandatului.

Articolul 8

Dispozițiile articolelor 2-7 se aplică și avocaților generali.

TITLUL II

ORGANIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE

Articolul 9

Atunci când, o dată la trei ani, judecătorii sunt înlocuiți parțial, se înlocuiește o jumătate din numărul de judecători. În cazul în care numărul de judecători este impar, numărul de judecători înlocuiți este, alternativ, numărul întreg imediat superior, respectiv numărul întreg imediat inferior jumătății numărului judecătorilor.

Primul paragraf se aplică de asemenea atunci când avocații generali sunt înlocuiți parțial, o dată la trei ani.

Articolul 9a

Judecătorii aleg dintre ei pe președintele și pe vicepreședintele Curții de Justiție, pentru o perioadă de trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit.

Vicepreședintele îl asistă pe președinte în condițiile prevăzute de regulamentul de procedură. El îl înlocuiește pe președinte în caz de împiedicare sau în cazul în care funcția de președinte este vacantă.

Articolul 10

Grefierul depune jurământ în fața Curții de Justiție că își va exercita funcțiile cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței sale și că nu va divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 11

Curtea de Justiție organizează suplinirea grefierului în cazul în care acesta nu își poate exercita funcția.

Articolul 12

Funcționari și personal auxiliar sunt puși la dispoziția Curții de Justiție, pentru a permite funcționarea acesteia. Aceștia se subordonează grefierului, care la rândul lui se subordonează președintelui.

Articolul 13

La cererea Curții de Justiție, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot dispune numirea unor raportori adjuncți și stabili statutul acestora. Raportorii adjuncți pot fi chemați să participe la instrumentarea cauzelor în curs și să colaboreze cu judecătorul raportor, în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

Raportorii adjuncți, aleși dintre persoane care oferă toate garanțiile de independență și dețin titlurile juridice necesare, se numesc de Consiliu hotărând cu majoritate simplă. Aceștia depun jurământ în fața Curții că își vor exercita funcțiile cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței lor și că nu vor divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 14

Judecătorii, avocații generali și greșierul au reședința la sediul Curții de Justiție.

Articolul 15

Curtea de Justiție funcționează cu caracter permanent. Durata vacanței judecătorești se stabilește de Curte, în funcție de necesitățile serviciului.

Articolul 16

Curtea de Justiție înființează în cadrul ei camere formate din trei și din cinci judecători. Judecătorii aleg dintre ei pe președinții camerelor. Președinții camerelor de cinci judecători sunt aleși pe trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o dată.

Marea Cameră este alcătuită din 15 judecători. Aceasta este prezidată de președintele Curții. Din Marea Cameră mai fac parte vicepreședintele Curții și, în condițiile prevăzute de regulamentul de procedură, trei președinți de cameră formată din cinci judecători, precum și alți judecători.

Curtea se întrunește în Marea Cameră la cererea unui stat membru sau a unei instituții a Uniunii, care este parte într-un proces.

Curtea se întrunește în ședință plenară atunci când este sesizată în temeiul articolului 228 alineatul (2), articolului 245 alineatul (2), articolului 247 sau articolului 286 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În plus, în cazul în care consideră că o cauză cu care este sesizată are o importanță excepțională, Curtea aceasta poate decide, după ascultarea avocatului general, să trimită cauza la ședința plenară.

Articolul 17

Deciziile Curții de Justiție sunt valabile numai în cazul în care numărul de judecători care participă la deliberări este impar.

Deciziile camerelor formate din trei sau din cinci judecători sunt valabile numai în cazul în care se iau de trei judecători.

Deliberările Marii Camere sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți unsprezece judecători.

Deliberările Curții întrunite în Plen sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți șaptesprezece judecători.

În caz de împiedicare a unuia dintre judecătorii unei camere, se poate face apel la un judecător membru al altei camere, în condițiile stabilite de regulamentul de procedură.

Articolul 18

Judecătorii și avocații generali nu pot participa la soluționarea nici unei cauze în care au fost implicați anterior ca agenți, consilieri sau avocați ai uneia dintre părți, sau cu privire la care au fost chemați să se pronunțe ca membri ai unui tribunal, ai unei comisii de anchetă sau în oricare altă calitate.

În cazul în care, dintr-un motiv special, un judecător sau un avocat general consideră că nu poate participa la judecarea sau la examinarea unei anumite cauze, acesta îl informează pe președinte. În cazul în care președintele consideră că un judecător sau un avocat general nu trebuie, dintr-un motiv special, să participe sau să prezinte concluzii într-o anumită cauză, acesta îl informează pe respectivul judecător sau avocat general în acest sens.

În caz de dificultate legată de aplicarea prezentului articol, Curtea de Justiție hotărăște.

O parte nu poate invoca cetățenia unui judecător sau lipsa din componența Curții sau a uneia din camere a unui judecător având aceeași cetățenie cu a sa pentru a cere modificarea compunerii Curții sau a uneia din camerele sale.

TITLUL III

PROCEDURA ÎN FAȚA CURȚII DE JUSTIȚIE

Articolul 19

Statele membre precum și instituțiile Uniunii sunt reprezentate în fața Curții de Justiție de un agent numit pentru fiecare cauză; agentul poate fi asistat de un consilier sau de un avocat.

Statele părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de supraveghere AELS menționată de acest acord, sunt reprezentate în același fel.

Celelalte părți trebuie să fie reprezentate de un avocat.

Numai un avocat autorizat să practice în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European poate reprezenta sau asista o parte în fața Curții.

Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Curții se bucură de drepturile și garanțiile necesare exercitării independente a funcției lor, în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

În raporturile cu consilierii și avocații care se prezintă în fața ei, Curtea se bucură de competențele atribuite în mod normal curților și tribunalelor, în condiții care se stabilesc prin același regulament.

Profesorii universitari resortisanți ai statelor membre a căror legislație le recunoaște dreptul de a pleda se bucură în fața Curții de drepturile acordate avocaților prin prezentul articol.

Articolul 20

Procedura în fața Curții de Justiție constă în două faze: o fază scrisă și una orală.

Procedura scrisă cuprinde comunicarea adresată părților și instituțiilor Uniunii ale căror decizii sunt în cauză, cereri, memorii, apărări și observații și eventual replici, precum și toate actele și documentele ce le susțin sau copiile acestora certificate conform.

Comunicările se fac prin grija greșierului, în ordinea și la termenele prevăzute de regulamentul de procedură.

Procedura orală cuprinde audierea de către Curte a agenților, consilierilor și avocaților, a concluziilor avocatului general, precum și, dacă este necesar, audierea martorilor și experților.

În cazul în care consideră că respectiva cauză nu pune o problemă nouă de drept, Curtea poate decide, după ascultarea avocatului general, ca aceasta să fie judecată fără concluziile avocatului general.

Articolul 21

Curtea de Justiție este sesizată printr-o cerere adresată greșierului. Cererea trebuie să cuprindă numele și domiciliul reclamantului, calitatea semnatarului, numele părții sau părților împotriva cărora se înaintează cererea, obiectul litigiului, concluziile și o expunere sumară a motivelor invocate.

După caz, cererea trebuie să fie însoțită de actul a cărui anulare este cerută sau, în situația menționată la articolul 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de o probă scrisă a datei invitației de acțiune adresate unei instituții, în conformitate cu articolul menționat. În cazul în care aceste acte nu sunt anexate la cerere, greșierul cere părții în cauză să le prezinte într-un termen rezonabil, fără ca decăderea din drepturi să poată fi opusă părții în cazul în care actele sunt prezentate după expirarea termenului de introducere a acțiunii.

Articolul 22

În cazurile menționate la articolul 18 din Tratatul CEEA, Curtea de Justiție este sesizată printr-o acțiune adresată greșierului. Acțiunea trebuie să cuprindă numele și domiciliul petentului, calitatea semnatarului, menționarea deciziei împotriva căreia

este înaintat recursul, părțile adverse, obiectul litigiului, concluziile și expunerea sumară a motivelor invocate.

Acțiunea trebuie să fie însoțită de o copie certificată pentru conformitate a hotărârii Comitetului de Arbitraj care este atacată.

În cazul în care Curtea respinge acțiunea, decizia Comitetului de Arbitraj devine definitivă.

În cazul în care Curtea anulează decizia Comitetului de Arbitraj, procedura poate fi reluată, eventual la cererea uneia din părți, în fața Comitetului de Arbitraj. Acesta se conformează tuturor deciziilor cu privire la chestiunile de drept pronunțate de Curte.

Articolul 23

În cazurile prevăzute la articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, decizia instanței naționale care își suspendă procedura și sesizează Curtea de Justiție este notificată Curții de către instanța națională respectivă. Această decizie este apoi notificată de către grefierul Curții, părților în cauză, statelor membre și Comisiei, precum și instituției, organului, oficiului sau agenției Uniunii care a adoptat actul a cărui valabilitate sau interpretare este contestată.

În termen de două luni de la data ultimei notificări, părțile, statele membre, Comisia și, dacă este cazul, instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii care a adoptat actul a cărui valabilitate sau interpretare este contestată, au dreptul de a depune la Curte memorii sau observații scrise.

În cazurile menționate la articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, decizia instanței naționale este notificată, prin grija grefierului Curții, și statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, precum și Autorității de supraveghere AELS menționată în acordul respectiv, care, în cazul în care este vizat unul dintre domeniile de aplicare ale acordului, pot depune la Curte memorii sau observații scrise, în termen de două luni de la data notificării.

În cazul în care un acord privind un domeniu determinat, încheiat de Consiliu cu unul sau mai multe state terțe, prevede că acestea din urmă pot prezenta memorii sau observații scrise în cazul în care o instanță a unui stat membru adresează Curții o întrebare preliminară privind domeniul de aplicare al acordului, decizia instanței naționale referitoare la o astfel de întrebare se notifică, de asemenea, statelor terțe în cauză, care pot depune la Curte, în termen de două luni de la data notificării, memorii sau observații scrise.

Articolul 23a

Regulamentul de procedură poate prevedea o procedură accelerată, iar pentru trimiterile preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție, o procedură de urgență.

Aceste proceduri pot prevedea, pentru depunerea memoriilor sau a observațiilor scrise, un termen mai scurt decât cel prevăzut la articolul 23 și, prin derogare de la articolul 20 al patrulea paragraf, judecarea cauzei fără concluziile avocatului general.

În plus, procedura de urgență poate prevedea limitarea părților și a celorlalte persoane interesate menționate la articolul 23 autorizate să depună memorii sau observații scrise, și, în cazuri de extremă urgență, omiterea fazei scrise a procedurii.

Articolul 24

Curtea de Justiție poate cere părților să prezinte toate documentele și să furnizeze toate informațiile pe care le consideră necesare. În caz de refuz, Curtea ia act de aceasta.

De asemenea, Curtea poate cere statelor membre și instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor care nu sunt părți în cauză toate informațiile pe care le consideră necesare pentru soluționarea procesului.

Articolul 25

În orice moment, Curtea de Justiție poate încredința efectuarea unei expertize oricărei persoane, autorități, birou, comisii sau organizații, la alegerea sa.

Articolul 26

Pot fi audiați martori în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

Articolul 27

Cu privire la martorii care nu se prezintă, Curtea de Justiție beneficiază de puterile acordate în mod normal curților și tribunalelor și poate aplica sancțiuni pecuniare, în condiții care se stabilesc prin regulamentul de procedură.

Articolul 28

Martorii și experții pot fi audiați sub jurământ depus potrivit formulei stabilite de regulamentul de procedură sau modalităților prevăzute de legislația internă a martorului sau a expertului.

Articolul 29

Curtea de Justiție poate ordona ca un martor sau un expert să fie audiat de autoritatea judiciară de la locul său de domiciliu.

Ordonanța se adresează în vederea executării autorității judiciare competente, în condițiile stabilite de regulamentul de procedură. Actele care rezultă din activitatea comisiei rogatorii se înapoiază Curții în aceleași condiții.

Curtea suportă cheltuielile, sub rezerva de a le pune, dacă este cazul, în sarcina părților.

Articolul 30

Fiecare stat membru tratează orice încălcare a jurământului de către martori sau experți în același fel ca un delict comis în fața unei instanțe judecătorești naționale competente în materie civilă. În temeiul denunțului Curții de Justiție, statul membru urmărește în justiție pe autorii acestui delict în instanța națională competentă.

Articolul 31

Ședința este publică, cu excepția cazurilor în care, din motive grave, Curtea de Justiție decide altfel, din oficiu sau la cererea părților.

Articolul 32

În cursul dezbaterilor, Curtea de Justiție poate audia experți, martori, precum și părțile. Cu toate acestea, părțile pot pleda numai prin reprezentanții lor.

Articolul 33

La fiecare ședință se întocmește un proces verbal semnat de președinte și de grefier.

Articolul 34

Rolul ședințelor se stabilește de președinte.

Articolul 35

Deliberările Curții de Justiție sunt și rămân secrete.

Articolul 36

Hotărârile se motivează. Acestea menționează numele judecătorilor care au deliberat.

Articolul 37

Hotărârile se semnează de președinte și de grefier. Acestea se citesc în ședință publică.

Articolul 38

Curtea de Justiție decide cu privire la cheltuielile de judecată.

Articolul 39

Președintele Curții de Justiție poate decide, în conformitate cu o procedură sumară care, în măsura în care este necesar, se aplică prin derogare de la anumite reguli din prezentul statut, care se stabilește prin regulamentul de procedură, cu privire la concluziile care urmăresc fie obținerea suspendării menționate la articolul 278 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 157 din Tratatul CEEA, fie aplicarea unor măsuri provizorii în temeiul articolului 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fie suspendarea executării silite în conformitate cu articolul 299 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau cu articolul 164 al treilea paragraf din Tratatul CEEA.

Competențele prevăzute la primul paragraf pot fi exercitate, în condițiile stabilite de regulamentul de procedură, de vicepreședintele Curții de Justiție.

În cazul în care președintele și vicepreședintele nu pot participa, aceștia vor fi înlocuiți de un alt judecător în condițiile stabilite de regulamentul de procedură.

Ordonanța președintelui sau a judecătorului care îl înlocuiește are doar un caracter provizoriu și nu prejudică fondul asupra căruia Curtea se pronunță în acțiunea principală.

Articolul 40

Statele membre și instituțiile Uniunii pot interveni în litigiile supuse Curții de Justiție.

Organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și orice altă persoană dispun de același drept în cazul în care pot dovedi faptul că au un interes în soluționarea litigiului înaintat Curții. Persoanele fizice sau juridice nu pot interveni în litigiile dintre statele membre, dintre instituțiile Uniunii sau dintre statele membre, pe de-o parte, și instituțiile Uniunii, pe de altă parte.

Fără a aduce atingere dispozițiilor celui de-al doilea paragraf, statele părți la Acordul privind Spațiul Economic European, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de supraveghere AELS menționată de respectivul acord pot interveni în litigiile supuse Curții în cazul în care acestea se referă la unul dintre domeniile de aplicare ale acestui acord.

Concluziile cererii de intervenție pot avea ca obiect numai susținerea concluziilor uneia dintre părți.

Articolul 41

În cazul în care pârâtul, chemat în judecată în conformitate cu procedura, nu depune concluzii scrise, hotărârea se pronunță în lipsă. Hotărârea poate fi atacată în termen de o lună de la comunicarea ei. În lipsa unei decizii contrare a Curții de Justiție, această opoziție nu suspendă executarea hotărârii pronunțate în lipsă.

Articolul 42

În cazurile și în condițiile care se stabilesc prin regulamentul de procedură, statele membre, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și orice alte

persoane fizice și juridice pot formula terță opoziție împotriva hotărârilor pronunțate fără ca acestea să fi fost audiate, în cazul în care aceste hotărâri le lezează drepturile.

Articolul 43

În caz de dificultate privind înțelegerea sensului sau a domeniului de aplicare a unei hotărâri, sarcina de a o interpreta revine Curții de Justiție, la cererea unei părți sau a unei instituții a Uniunii al cărei interes este justificat.

Articolul 44

Revizuirea unei hotărâri poate fi cerută Curții de Justiție numai în urma descoperirii unui fapt de natură să aibă o influență decisivă și care, înainte de pronunțarea hotărârii, era necunoscut Curții și părții care solicită revizuirea.

Procedura de revizuire este deschisă printr-o hotărâre a Curții care constată în mod expres existența unui fapt nou, recunoaște că acesta este de natură să conducă la deschiderea revizurii și declară cererea ca fiind admisibilă din acest motiv.

Nici o cerere de revizuire nu va putea fi formulată după expirarea unui termen de zece ani de la data hotărârii.

Articolul 45

Regulamentul de procedură va stabili termene care iau în considerare distanța.

În cazul în care cel interesat dovedește existența unui caz fortuit sau a unui caz de forță majoră, nu i se poate opune nici o decădere care decurge din expirarea termenelor.

Articolul 46

Acțiunile formulate împotriva Uniunii în materie de răspundere extracontractuală se prescriu după cinci ani de la producerea faptului care a stat la baza lor. Prescripția este întreruptă fie prin cerere de chemare în judecată în fața Curții de Justiție, fie prin cererea prealabilă pe care partea prejudiciată o poate adresa instituției competente a Uniunii. În acest ultim caz, cererea trebuie înaintată în termenul de două luni prevăzut la articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; dacă este cazul, se aplică dispozițiile articolului 265 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prezentul articol se aplică, de asemenea, în cazul acțiunilor împotriva Băncii Centrale Europene în materie de răspundere extracontractuală.

TITLUL IV

TRIBUNALUL

Articolul 47

Articolul 9 primul paragraf, articolul 9a, articolul 14, articolul 15, articolul 17 primul, al doilea, al patrulea și al cincilea paragraf și articolul 18 se aplică Tribunalului și membrilor acestuia.

Articolul 3 al patrulea paragraf, articolele 10, 11 și 14 se aplică, *mutatis mutandis*, grefierului Tribunalului.

Articolul 48

Tribunalul este compus din:

- (a) 40 de judecători începând cu 25 decembrie 2015;
- (b) 47 de judecători începând cu 1 septembrie 2016;
- (c) 2 judecători pentru fiecare stat membru începând cu 1 septembrie 2019.

Articolul 49

Membrii Tribunalului pot fi chemați să exercite funcția de avocat general.

Avocatul general are rolul de a prezenta în ședință publică, cu deplină imparțialitate și în deplină independență, concluziile motivate cu privire la anumite cauze înaintate Tribunalului, pentru a-l asista în îndeplinirea misiunii sale.

Criteriile de selecție a cauzelor, precum și metodele de desemnare a avocaților generali se stabilesc prin regulamentul de procedură al Tribunalului.

Un membru al Tribunalului chemat să exercite funcția de avocat general într-o cauză nu poate lua parte la judecarea acelei cauze.

Articolul 50

Tribunalul se întrunește în camere compuse din trei sau din cinci judecători. Judecătorii aleg dintre ei pe președinții camerelor. Președinții camerelor de cinci judecători sunt aleși pe trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o dată.

Regulamentul de procedură stabilește compunerea camerelor și repartizarea cauzelor către acestea. În anumite cazuri, stabilite de regulamentul de procedură, Tribunalul se poate întruni în ședință plenară sau cu judecător unic.

Regulamentul de procedură poate prevedea de asemenea ca Tribunalul să se întrunească în Marea Cameră, în cazurile și în condițiile prevăzute de acest regulament.

Articolul 50a

(1) Tribunalul exercită în primă instanță competența de a se pronunța asupra litigiilor dintre Uniune și agenții acesteia, în temeiul articolului 270 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, inclusiv asupra litigiilor dintre orice instituție, organ, oficiu sau agenție, pe de o parte, și agenții acestora, pe de altă parte, pentru care competența este atribuită Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(2) În orice stadiu al procedurii, inclusiv la momentul depunerii cererii introductive, Tribunalul poate examina posibilitățile unei soluționări pe cale amiabilă a litigiului și poate încerca să faciliteze o asemenea soluționare.

Articolul 51

Prin derogare de la regula prevăzută la articolul 256 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se rezervă Curții de Justiție acțiunile menționate la articolele 263 și 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, atunci când acestea sunt introduse de un stat membru împotriva:

(a) unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Parlamentului European sau a Consiliului, sau a celor două instituții împreună, cu excepția:

- deciziilor adoptate de Consiliu conform articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- actelor Consiliului adoptate în temeiul unui regulament al Consiliului privind măsuri de apărare comercială în sensul articolului 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- actelor Consiliului prin care acesta își exercită competențele de executare în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(b) unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Comisiei în temeiul articolului 331 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Se rezervă Curții, de asemenea, acțiunile menționate la aceleași articole, atunci când acestea sunt introduse de o instituție a Uniunii împotriva unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Parlamentului European sau a Consiliului, a celor două instituții împreună sau a Comisiei sau sunt introduse de o instituție a Uniunii împotriva unui act sau a unei abțineri de a hotărî a Băncii Centrale Europene.

Articolul 52

Președintele Curții de Justiție și președintele Tribunalului stabilesc de comun acord modul în care funcționarii și ceilalți membri ai personalului repartizat Curții își desfășoară activitatea în cadrul Tribunalului, pentru a-i asigura funcționarea. Anumiți funcționari sau membri ai personalului auxiliar se subordonează grefierului Tribunalului, care la rândul lui se subordonează președintelui Tribunalului.

Articolul 53

Procedura în fața Tribunalului este reglementată de titlul III.

Procedura în fața Tribunalului este precizată și completată, în măsura necesară, de regulamentul său de procedură. Regulamentul de procedură poate face derogare de la articolul 40 al patrulea paragraf și de la articolul 41 pentru a ține seama de specificul contenciosului în domeniul proprietății intelectuale.

Prin derogare de la articolul 20 al patrulea paragraf, avocatul general își poate prezenta concluziile motivate, în scris.

Articolul 54

În cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Tribunalului se depune, din greșeală, la greșierul Curții de Justiție, acesta îl transmite imediat greșierului Tribunalului; în mod similar, în cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Curții se depune, din greșeală, la greșierul Tribunalului, acesta îl transmite imediat greșierului Curții.

În cazul în care constată că nu are competența de a soluționa o cauză care ține de competența Curții, Tribunalul o transmite Curții; în mod similar, în cazul în care constată că o cauză ține de competența Tribunalului, Curtea o transmite acestuia, care nu mai își mai poate declina competența în acest caz.

Atunci când Curtea și Tribunalul sunt sesizate cu cauze având același obiect, care ridică aceeași chestiune de interpretare sau care pun în discuție validitatea aceluiași act, Tribunalul, după audierea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii de către Curtea sau, atunci când acțiunea este introdusă în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, își poate declina competența pentru a permite Curții să se pronunțe cu privire la aceste acțiuni. În aceeași situație, Curtea poate, de asemenea, decide să suspende procedura; în acest caz, procedura în fața Tribunalului continuă.

Atunci când un stat membru și o instituție a Uniunii contestă același act, Tribunalul își declină competența, astfel încât Curtea să se poată pronunța cu privire la aceste acțiuni.

Articolul 55

Deciziile Tribunalului prin care se finalizează judecata, prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate se notifică de greșierul Tribunalului tuturor părților, precum și tuturor statelor membre și instituțiilor Uniunii, chiar în cazul în care acestea nu au intervenit în litigiul înaintat Tribunalului.

Articolul 56

Deciziile Tribunalului prin care se finalizează judecata, prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor

la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate pot fi atacate cu recurs la Curtea de Justiție în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate.

Recursul poate fi introdus de oricare parte ale cărei concluzii au fost respinse, în totalitate sau în parte. Cu toate acestea, părțile care intervin, altele decât statele membre și instituțiile Uniunii, pot introduce acest recurs numai în cazul în care decizia Tribunalului le privește în mod direct.

Cu excepția litigiilor între Uniune și agenții săi, recursul poate fi introdus, de asemenea, de statele membre și de instituțiile Uniunii care nu au intervenit în litigiul înaintat Tribunalului. În acest caz, statele membre și instituțiile se află într-o poziție identică cu cea a statelor membre sau a instituțiilor care intervin în primă instanță.

Articolul 57

Orice persoană a cărei cerere de intervenție a fost respinsă de Tribunal poate formula un recurs la Curtea de Justiție, în termen de două săptămâni de la comunicarea deciziei de respingere.

Părțile în proces pot introduce în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului pronunțate în temeiul articolelor 278 sau 279 sau al articolului 299 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sau al articolelor 157 sau 164 al treilea paragraf din Tratatul CEEA, în termen de două luni de la notificarea acestor decizii.

Recursurile menționate la primul și al doilea paragraf din prezentul articol se judecă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 39.

Articolul 58

Recursul înaintat Curții de Justiție se limitează la chestiuni de drept. Acesta poate fi întemeiat pe motive care privesc lipsa de competență a Tribunalului, neregularități ale procedurii în fața Tribunalului care aduc atingere intereselor recurentului, precum și încălcarea dreptului Uniunii de către Tribunal.

Recursul nu poate privi exclusiv taxele și cheltuielile de judecată.

Articolul 59

În caz de recurs împotriva unei decizii a Tribunalului, procedura în fața Curții de Justiție constă în o fază scrisă și o fază orală. În condițiile stabilite de regulamentul de procedură, Curtea se poate pronunța fără procedură orală, după ascultarea avocatului general și a părților.

Articolul 60

Fără a aduce atingere articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau articolului 157 din Tratatul CEEA, recursul nu are efect suspensiv.

Prin derogare de la articolul 280 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deciziile Tribunalului care anulează un regulament intră în vigoare numai după expirarea termenului menționat la articolul 56 primul paragraf din prezentul statut sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs, după respingerea acestuia, fără a aduce atingere dreptului vreunei părți de a cere Curții de Justiție, în temeiul articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau al articolului 157 din Tratatul CEEA, suspendarea efectelor regulamentului anulat sau prescrierea oricărei alte măsuri provizorii.

Articolul 61

În cazul în care recursul este întemeiat, Curtea de Justiție anulează decizia Tribunalului. În acest caz, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.

În caz de trimitere spre rejudecare, Tribunalul este legat de chestiunile de drept soluționate prin decizia Curții.

În cazul în care un recurs introdus de un stat membru sau de o instituție a Uniunii care nu a intervenit în litigiul aflat în fața Tribunalului este întemeiat, Curtea poate indica, în cazul în care se consideră necesar, acele efecte ale deciziei anulate a Tribunalului care trebuie considerate ca definitive pentru părțile în litigiu.

Articolul 62

În cazurile prevăzute la articolul 256 alineatele (2) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, primul avocat general poate, în cazul în care consideră că există un risc grav pentru unitatea sau coerența dreptului Uniunii, să propună Curții de Justiție reexaminarea deciziei Tribunalului.

Propunerea trebuie făcută în termen de o lună de la pronunțarea deciziei Tribunalului. În termen de o lună de la prezentarea propunerii de către primul avocat general, Curtea decide dacă este cazul sau nu să reexamineze decizia.

Articolul 62a

Curtea de Justiție hotărăște în chestiunile care fac obiectul reexaminării printr-o procedură urgentă, pe baza dosarului care îi este transmis de Tribunal.

Cei interesați, menționați la articolul 23 din prezentul statut, și, în cauzele prevăzute la articolul 256 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, părțile din procedura în fața Tribunalului au dreptul să depună în fața Curții memorii sau observații scrise privind chestiunile care fac obiectul reexaminării în termenul stabilit în acest scop.

Curtea poate dispune deschiderea procedurii orale înainte de a se pronunța asupra cauzei.

Articolul 62b

În cazurile prevăzute la articolul 256 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fără a aduce atingere articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, propunerea de reexaminare și decizia de deschidere a procedurii de reexaminare nu au efect suspensiv. În cazul în care Curtea de Justiție constată că hotărârea Tribunalului aduce atingere unității sau coerenței dreptului Uniunii, aceasta trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este ținut de dezlegarea dată chestiunilor de drept de către Curte; Curtea poate preciza care dintre efectele deciziei Tribunalului urmează a fi considerate definitive în raport cu părțile aflate în litigiu. Cu toate acestea, dacă soluția litigiului decurge, având în vedere soluția pronunțată în reexaminare, din constatările privind faptele pe care s-a bazat decizia Tribunalului, Curtea hotărăște definitiv.

În cazurile menționate la articolul 256 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în lipsa unei propuneri de reexaminare sau a unei decizii de deschidere a procedurii de reexaminare, răspunsul sau răspunsurile date de Tribunal chestiunilor deduse judecării sale produc efecte la epuizarea termenelor prevăzute în acest scop la articolul 62 al doilea paragraf. În cazul deschiderii unei proceduri de reexaminare, răspunsul sau răspunsurile care fac obiectul reexaminării produc efecte la încheierea acestei proceduri, cu excepția cazului în care Curtea stabilește altfel. În cazul în care Curtea constată că decizia Tribunalului aduce atingere unității sau coerenței dreptului Uniunii, răspunsul dat de Curtea la chestiunile care fac obiectul reexaminării înlocuiește decizia pronunțată de Tribunal.

TITLUL IVa

TRIBUNALELE SPECIALIZATE

Articolul 62c

Dispozițiile referitoare la competența, compunerea, organizarea și procedura tribunalelor specializate constituite în temeiul articolului 257 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt stabilite în anexa la prezentul statut.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 63

Regulamentele de procedură ale Curții de Justiție și Tribunalului cuprind toate dispozițiile necesare aplicării și, dacă este cazul, completării prezentului statut.

Articolul 64

Normele privind regimul lingvistic aplicabil Curții de Justiție a Uniunii Europene se stabilesc printr-un regulament al Consiliului, care hotărăște în unanimitate. Regulamentul menționat se adoptă fie la cererea Curții de Justiție și după consultarea

Comisiei și a Parlamentului European, fie la propunerea Comisiei și după consultarea Curții de Justiție și a Parlamentului European.

Până la adoptarea normelor menționate anterior, se aplică în continuare dispozițiile regulamentului de procedură al Curții de Justiție și ale regulamentului de procedură al Tribunalului referitoare la regimul lingvistic. Prin derogare de la articolele 253 și 254 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile în cauză se pot modifica sau abroga numai cu aprobarea unanimă a Consiliului.

ANEXA I

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE

Această anexă a fost abrogată prin Regulamentul (UE, Euratom) 2016/1192 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016. Potrivit articolului 4 din regulamentul menționat, articolele 9-12 din anexa I la Protocolul nr. 3 continuă totuși să se aplice recursurilor împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice cu care Tribunalul este sesizat la data de 31 august 2016 sau care sunt introduse după această dată.

[...]

Articolul 9

Se poate formula recurs în fața Tribunalului în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice prin care se finalizează judecata și a deciziilor acestuia prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu sau prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate.

Un asemenea recurs poate fi formulat de oricare dintre părți care cade, în tot sau în parte, în pretenții. Cu toate acestea, intervenienții, alții decât statele membre și instituțiile Uniunii, pot formula recurs numai atunci când decizia Tribunalului Funcției Publice îi afectează în mod direct.

Articolul 10

(1) Orice persoană a cărei cerere de intervenție a fost respinsă de Tribunalul Funcției Publice poate formula recurs la Tribunal în termen de două săptămâni de la notificarea deciziei de respingere a cererii.

(2) Părțile la procedură pot formula recurs în fața Tribunalului împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice adoptate în temeiul articolului 278 sau 279 sau al articolului 299 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

și al articolului 157 sau 164 al treilea paragraf din Tratatul CEEA în termen de două luni de la notificarea acestora.

(3) Președintele Tribunalului poate să se pronunțe asupra recursurilor formulate în conformitate cu alineatele (1) și (2), conform unei proceduri sumare care derogă, după cum este necesar, de la unele dintre normele conținute în prezenta anexă și care va fi prevăzută de regulamentul de procedură al Tribunalului.

Articolul 11

(1) Un recurs în fața Tribunalului este limitat la chestiuni de drept. Acesta poate fi fondat pe lipsa de competență a Tribunalului Funcției Publice, pe încălcarea procedurii în fața Tribunalului care aduce atingere intereselor părții în cauză, cât și pe încălcarea dreptului Uniunii de către Tribunalul Funcției Publice.

(2) Recursul nu poate privi numai cheltuielile de judecată sau partea obligată să le plătească.

Articolul 12

(1) Fără a aduce atingere articolelor 278 și 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 157 din Tratatul CEEA, recursul în fața Tribunalului nu are efect suspensiv.

(2) În cazul unui recurs împotriva unei decizii a Tribunalului Funcției Publice, procedura în fața Tribunalului constă dintr-o fază scrisă și o fază orală. În conformitate cu condițiile prevăzute de regulamentul de procedură, Tribunalul poate, după audierea părților, să se pronunțe fără procedură orală.

[...]